A

AHMAD IKHWAN AHMAD FAUZI lwn. AHMAD SAFWAN HANIM MOHD FAHIMI & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA TERENGGANU
ZAINAL AZMAN AZIZ H
[WRIT SAMAN NO: TA-21NCVC-3-04-2017]
7 JUN 2020

B

TORT: *Kecuaian – Kewajipan penjagaan – Buli di sekolah berasrama – Pelajar dicederakan oleh pelajar-pelajar lain di dalam kawasan sekolah – Kewajipan penjagaan pihak pentadbiran sekolah terhadap pelajar – Sama ada berlaku pelanggaran kewajipan penjagaan – Sama ada majikan dan prinsipal pihak pentadbiran sekolah bertanggungan secara vikarius atas kecederaan yang dialami pelajar*

C

GANTI RUGI: *Tuntutan – Tuntutan ganti rugi am dan khas – Buli di sekolah berasrama – Pelajar diserang dan dipukul hingga cedera oleh pelajar-pelajar lain di dalam kawasan sekolah – Sama ada pihak pentadbiran sekolah melanggar kewajipan penjagaan terhadap pelajar – Ganti rugi yang wajar diawardkan*

D

Plaintif, pelajar di sebuah sekolah berasrama, telah dibuli oleh defendan pertama hingga kelima, iaitu pelajar-pelajar di sekolah yang sama. Defendan pertama hingga kelima dikatakan, antara lain, menumbuk, memukul, membaling bola ragbi ke arah muka dan badan plaintif, menyuruhnya squat dan jika jatuh akan dipukul, meletakkan besi berat atas tangan plaintif dan menolak kepala plaintif ke loker hingga loker tersebut kemek. Kejadian ini berlaku di bilik asrama Ketua Pengawas ('KP') dan Penolong Ketua Pengawas ('PKP') dan disaksikan kedua-duanya namun mereka tidak berbuat apa-apa. Defendan pertama hingga kelima seterusnya mengugut akan memukul plaintif dengan lebih teruk jika perbuatan mereka dilaporkan. Walau bagaimanapun, hal ini terdedah apabila plaintif terpaksa dikejarkan ke hospital kerana gegendang telinga kanannya pecah. Akibat dibuli, plaintif (i) cedera di telinga kanan, muka dan badan; (ii) mengalami kejutan, tekanan perasaan, trauma dan hilang tumpuan belajar; dan (iii) ditukarkan sekolah. Defendan pertama hingga kelima dihadapkan ke Mahkamah Majistret dan, selepas mereka mengaku bersalah, dijatuhkan hukuman bon berkelakuan baik selama dua tahun. Plaintif memulakan tindakan ini, menuntut ganti rugi am dan khas, terhadap defendan pertama hingga kelima serta Penolong Kanan Hal Ehwal Murid sekolah, mantan pengetua sekolah tersebut, Ketua Pengarah Kementerian Pendidikan Malaysia dan Kerajaan Malaysia, iaitu masing-masing defendan keenam hingga kesembilan.

E

F

G

H

Diputuskan (membenarkan tuntutan):

I

(1) Pengakuan bersalah defendan pertama hingga kelima di Mahkamah Majistret mengikat mereka dan adalah muktamad. Defendan pertama hingga kelima bertanggungan atas segala perbuatan yang mereka lakukan. (perenggan 20)

(2) KP dan PKP bersekongkol dan bersubahat walaupun tidak mengambil peranan aktif kerana, selaku wakil pihak pentadbiran sekolah yang menyaksikan kejadian, mereka langsung tidak melarang atau menghalang defendan pertama hingga kelima. Kejadian berlaku atas kesedaran penuh kerana berlaku di bilik KP dan PKP. Walau bagaimanapun, KP dan PKP tidak dipanggil memberi keterangan dan ini membolehkan bangkitan anggapan bertentangan bawah s. 114(g) Akta Keterangan 1950. (perenggan 17-19 & 21)

(3) Defendan keenam dan ketujuh harus bertanggungjawab atas kejadian kerana, atas keterangan mereka sendiri, mereka bertanggungjawab menjaga hal ehwal keselamatan pelajar-pelajar di sekolah dan di asrama. Defendan keenam dan ketujuh juga bertanggungjawab atas kerja-kerja yang dilakukan oleh warden asrama. Walaupun terdapat warden asrama yang bertugas pada malam kejadian, dia tidak memeriksa bilik KP dan PKP. Jika warden menjalankan tanggungjawabnya dengan penuh tanggungjawab, sudah tentu dia akan memeriksa bilik pelajar, termasuk bilik KP dan PKP. Defendan keenam dan ketujuh dan warden mempunyai kewajipan penjagaan terhadap plaintif. (perenggan 22-24)

(4) Defendan kelapan, selaku majikan dan prinsipal defendan keenam dan ketujuh, bertanggungjawab atas hal ehwal pelajar di sekolah tersebut dan, dengan itu, bertanggungan secara vikarius atas pelanggaran kewajipan tersebut. Berdasarkan ss. 5 dan 6 Akta Prosiding Kerajaan 1956, defendan kesembilan pula bertanggungan secara vikarius terhadap perbuatan dan tindakan defendan keenam hingga kelapan, atas kecederaan yang menimpa plaintif. (perenggan 27, 28 & 31)

(5) Semua defendan bertanggungan cuai terhadap plaintif dan, dengan itu, semua defendan bertanggungan atas kerugian yang dialami oleh plaintif. Plaintif diawardkan (i) ganti rugi khas berjumlah RM4,634.20; (ii) ganti rugi am berjumlah RM422,000; dan (iii) ganti rugi teladan berjumlah RM120,000. Defendan pertama hingga kesembilan diperintahkan setiap seorang membayar kos RM10,000 kepada plaintif. (perenggan 32, 33 & 36)

Kes-kes yang dirujuk:

Mek Eshah Jusoh v. Kerajaan Malaysia & Ors [2017] 1 LNS 2314 HC ***(refd)***

Mohd Raihan Ibrahim & Anor v. The Government Of Malaysia & Ors [1982] CLJ 150; [1982] CLJ (Rep) 232 FC ***(refd)***

Nurul Atikah Mustafa Kamal v. Nurazlina Suriani Zulkifly & Ors [2019] 9 CLJ 395 HC ***(refd)***

Perundangan yang dirujuk:

Evidence Act 1950, s. 114(g)

Government Proceedings Act 1956, ss. 5, 6

Penal Code, ss. 34, 323

Bagi pihak plaintif - Wan Azliana Wan Adnan, Hisyam Yusof; T/n WA Wan Adnan & Assoc
Bagi pihak defendan 1 & 3 - Wan Ahmad Faiz Wan Abdullah & Wan Solehan Wan Mohamad; T/n WM Haisdi & Assoc
Bagi pihak defendan 2 & 4 - Mat Zaidan Ali; T/n Zaidan & Co
Bagi pihak defendan 5 - Nik Mohd Radhia Nik Abd Ghani; T/n Alda Shukri Khairi & Assoc
Bagi pihak defendan 6, 7, 8 & 9 - Zureen Elina Mohd Dom & Mohd Khairulhazman Ghazali; Peguam Kanan Persekutuan

Dilaporkan oleh Najib Tamby

PENGHAKIMAN

Zainal Azman Aziz H:

Pengenalan

[1] Plaintif adalah pelajar tingkatan dua Sekolah Menengah Sains Sultan Mahmud ("SESMA"), Kuala Terengganu telah mengambil tindakan terhadap defendan pertama hingga kesembilan di atas satu kejadian buli yang berlaku pada 26 April 2015 pada lebih kurang pukul 10.40 malam sehingga 2 pagi di bilik asrama ketua pengawas dan penolong ketua pengawas di mana plaintif telah mengalami kecederaan di telinga kanan, muka dan badan akibat daripada kejadian buli tersebut.

[2] Defendan keenam sehingga kesembilan telah gagal, enggan atau cuai untuk memastikan keselamatan plaintif semasa berada di dalam kawasan sekolah tersebut yang mana ia telah menyebabkan defendan pertama sehingga kelima melakukan serangan buli terhadap plaintif.

[3] Setelah mendengar keterangan daripada kesemua pihak dan setelah menimbangkan penghujahan, mahkamah telah mendapati dan memutuskan bahawa kesemua defendan-defendan adalah bertanggungan cuai di dalam kejadian buli yang berlaku dan dengan ini membenarkan tuntutan ganti rugi khas dan ganti rugi am terhadap plaintif yang mana ia adalah akibat secara langsung daripada perbuatan buli yang berlaku terhadap plaintif.

Fakta Kes

[4] Menurut keterangan plaintif (PSP1), pada 26 April 2015 pada kira-kira pukul 10.30 malam, beliau telah dipanggil oleh rakan pelajar untuk pergi ke bilik asrama ketua pengawas dan penolong ketua pengawas di SESMA tersebut. Semasa plaintif sampai di bilik tersebut, hanya ketua pengawas dan penolong ketua pengawas yang berada di dalam bilik. Tidak berapa lama kemudian, defendan-defendan pertama hingga kelima telah masuk ke bilik tersebut secara berasingan. Pada lebih kurang jam 10.40 malam sehingga 2 pagi, 27 April 2015, kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima telah secara berasingan dan/atau secara bersama-sama telah menyerang, memukul, menendang dan mencederakan plaintif. Anehnya, semasa kejadian ini berlaku, ketua pengawas dan penolong ketua pengawas yang berada di

dalam bilik yang sama tidak mengambil apa-apa tindakan atau melarang perbuatan defendan-defendan pertama hingga kelima tersebut. Akibat daripada perbuatan buli tersebut, plaintif telah mengalami kecederaan sepertimana laporan perubatan yang telah dikeluarkan oleh Hospital Sultanah Nur Zahirah, Kuala Terengganu.

[5] Seterusnya pada 27 April 2016, defendan-defendan pertama hingga kelima telah didakwa di Mahkamah Majistret, Kuala Terengganu melalui No. Kes Jenayah KT: 85-08-04-2016 di bawah s. 323 Kanun Keseksaan dan dibaca bersama dengan s. 34 Kanun yang sama.

[6] Pada 1 Jun 2016, defendan-defendan pertama hingga kelima telah mengaku salah akan pertuduhan tersebut dan dijatuhkan hukuman bon berkelakuan baik selama dua tahun oleh Mahkamah Majistret Kuala Terengganu. Tiada rayuan difailkan oleh kesemua defendan-defendan terhadap sabitan dan hukuman tersebut ke Mahkamah Tinggi.

[7] Akibat daripada kejadian serangan dan buli tersebut, plaintif menyatakan bahawa beliau telah mengalami kecederaan yang teruk, kejutan dan tekanan perasaan, trauma dan kehilangan tumpuan pembelajaran yang teruk. Plaintif juga mengalami perasaan takut yang mana mengakibatkan plaintif telah bertukar ke Sekolah Menengah Sultan Sulaiman untuk menyambung pelajaran pada 16 Julai 2015.

[8] Keterangan plaintif di mahkamah akan kejadian buli tersebut telah diperincikan seperti berikut: "defendan pertama, Safwan telah menumbuk, memukul, membaling bola ragbi ke arah muka dan anggota badan dan juga menyuruh saya squat, jika jatuh saya dipukul. Dia juga meletakkan besi berat di atas tangan saya dan seterusnya menolak dan menarik saya. Afiq (defendan kedua) pula telah memukul, menumbuk anggota badan saya serta menolak kepala saya ke loker sehingga loker menjadi kemik. Amirul (defendan ketiga) pula telah menumbuk, memukul dan menggunakan lutut untuk memukul perut saya dan menghentak kepala saya ke lutut dan sikunya. Haziq dan Faris (defendan kelima dan keempat) telah menumbuk, memukul dan menampar perut dan anggota badan saya".

[9] Menurut keterangan plaintif tersebut, adalah jelas dan nyata bahawa defendan pertama sehingga kelima secara bersama-sama telah bertindak mencederakan plaintif dengan niat iaitu memukul, menampar, membaling bola ragbi dan juga menghentak kepala plaintif ke loker. Perbuatan kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima ini yang telah mencederakan plaintif adalah selari dengan pengakuan bersalah yang telah dibuat di hadapan Majistret Kuala Terengganu semasa pertuduhan telah dibaca dan diterangkan kepada kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima. Jelas bahawa pengakuan bersalah kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima tersebut dibuat dengan penuh pengetahuan dan ini menunjukkan bahawa mereka kesemuanya sememangnya tahu akan apa yang berlaku pada malam tersebut. Oleh itu, keterangan defendan-defendan pertama hingga kelima di

Mahkamah Tinggi semasa perbicaraan haruslah ditimbang secara teliti memandangkan kesemua mereka telah disabitkan ke atas pertuduhan dengan sengaja mencederakan plaintif.

[10] Akibat daripada perbuatan defendan-defendan pertama hingga kelima tersebut, pihak sekolah telah hadir di rumah plaintif untuk berbincang dan juga menawarkan pampasan sebanyak RM1,000 yang mana ini telah ditolak oleh keluarga plaintif.

[11] Akibat daripada aduan yang dibuat oleh bapa plaintif, pihak pentadbiran sekolah juga telah mengambil tindakan terhadap kelima-lima defendan, di mana lembaga disiplin sekolah telah menjatuhkan hukuman gantung persekolahan selama dua minggu kepada defendan pertama sehingga defendan keempat, manakala defendan kelima pula telah dibuang sekolah. Walau bagaimanapun, defendan kelima telah membuat permohonan menukar sekolah bagi menggantikan hukuman buang sekolah dan pengetua sekolah SESMA telah membenarkan permohonan defendan kelima tersebut.

[12] Ini juga menunjukkan bahawa apa yang telah dilakukan oleh kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima adalah satu kesalahan yang serius yang mewajarkan tindakan disiplin diambil terhadap kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima tersebut.

[13] Walaupun apa yang dilakukan oleh defendan-defendan pertama hingga kelima terhadap plaintif, plaintif dikatakan tidak melaporkan kejadian buli tersebut pada peringkat awalnya. Plaintif menyatakan bahawa beliau telah diugut oleh kesemua defendan-defendan pertama sehingga kelima agar tidak melaporkan perbuatan tersebut, di mana jika tidak, plaintif akan dipukul dengan lebih teruk lagi. Malahan ketua pengawas dan penolong ketua pengawas sentiasa menjenguk plaintif di bilik dorm dan memberi amaran untuk tidak membuat aduan akan kejadian buli tersebut.

[14] Pada 27 April 2015, semasa plaintif bangun dari tidur, beliau mendapati ada kesan tompokan darah di telinga dan bantal dan plaintif telah memberitahu penyelia asrama untuk mendapatkan rawatan di klinik. Walau bagaimanapun, plaintif tidak menyatakan hal buli tersebut kepada penyelia asrama oleh kerana takut dengan ancaman dan ugutan yang dibuat oleh ketua pengawas dan penolong ketua pengawas serta ugutan daripada kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima. Plaintif telah dibawa ke Klinik Kesihatan Bukit Tunggal pada 27 April 2015 untuk mendapatkan rawatan dan janji temu seterusnya pada 29 April 2015. Semasa mendapatkan rawatan di klinik tersebut pada 27 April 2015, beliau tidak memberitahu akan punca kecederaan tersebut dan hanya pada 29 April 2015, plaintif telah menceritakan apa yang berlaku. Setelah dihubungi oleh pembantu perubatan klinik atas aduan plaintif, bapa plaintif telah datang ke klinik tersebut, di mana plaintif telah dibawa ke Hospital Sultanah Nur Zahirah, Kuala Terengganu untuk mendapatkan rawatan segera kerana gegendang telinga kanan telah pecah. Laporan polis telah dibuat ekoran kejadian buli tersebut pada 30 April 2015.

[15] Plaintif juga telah dibawa ke Klinik Venka dan juga ke Klinik Lee pada 19 Mei 2015 untuk pemeriksaan telinga. Plaintif juga telah dibawa untuk mendapatkan rawatan di KPJ Health Perdana Specialist Hospital di Kota Bharu. Ibu bapa plaintif juga telah membeli ubat-ubatan seperti pati gamat, spirulina serta ubat-ubatan tambahan yang lain untuk kesihatan plaintif. Kecederaan yang teruk adalah di telinga kanan, kejutan dan tekanan perasaan. Plaintif juga menyatakan bahawa beliau telah berpindah ke Sekolah Menengah Sultan Sulaiman pada 6 Julai 2015 akibat tekanan perasaan dan juga trauma.

Isu-Isu Untuk Dibicarakan Oleh Mahkamah

[16] Pihak-pihak telah bersetuju akan isu-isu seperti berikut, khususnya bagi liabiliti, iaitu:

(i) sama ada defendan pertama sehingga kelima secara berasingan atau bersama-sama telah menyerang atau memukul atau membuli plaintif pada 26 April 2015 pada lebih kurang jam 10.40 malam sehingga pukul 2 pagi, 27 April 2015;

(ii) sama ada defendan keenam sehingga kesembilan telah gagal, enggan atau cuai untuk memastikan keselamatan plaintif semasa berada di dalam kawasan sekolah SESMA tersebut;

(iii) sama ada defendan keenam dan defendan ketujuh secara bersama-sama, berasingan dan 'vicarious' bertanggungjawab ke atas plaintif di atas segala perbuatan dan tindakan buli yang dilakukan oleh defendan pertama sehingga defendan kelima;

(iv) sama ada defendan-defendan kelapan dan kesembilan adalah secara bersama-sama, berasingan dan 'vicarious' bertanggungjawab ke atas segala kecuaian dan tindakan defendan pertama sehingga ketujuh;

(v) sama ada akibat daripada tindakan dan perbuatan defendan-defendan tersebut, plaintif telah mengalami kecederaan teruk, terkejut dan tekanan perasaan, trauma, kehilangan tumpuan pembelajaran, kehilangan dan perbelanjaan yang teruk; dan

(vi) sama ada plaintif berhak mendapat ganti rugi am, ganti rugi khas, ganti rugi melampau, ganti rugi teladan dan kos kesan daripada kejadian buli, serangan dan pukul tersebut.

Pertimbangan Mahkamah

[17] Daripada keterangan plaintif di mahkamah, adalah jelas bahawa kesemua defendan-defendan pertama sehingga kelima telah menumbuk, memukul, menyerang dan mencederakan plaintif di dalam bilik ketua pengawas dan penolong ketua pengawas sekolah SESMA dengan kehadiran ketua pengawas dan penolong ketua pengawas yang mana pada masa kejadian tidak langsung melarang atau menghalang kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima daripada mencederakan plaintif. Ini jelas

menunjukkan bahawa ketua pengawas dan penolong ketua pengawas selaku wakil pihak pentadbiran sekolah telah bersekongkol dan bersubahat di dalam perbuatan tersebut walaupun mereka tidak mengambil peranan aktif.

[18] Oleh kerana kejadian buli tersebut berlaku di bilik ketua pengawas dan bilik penolong ketua pengawas, jelas menunjukkan bahawa ia berlaku di atas kesedaran yang penuh dan kejadian buli ini bukanlah berlaku di tepi padang atau di luar kawasan sekolah yang mewajarkan pihak sekolah tidak campur tangan akan apa yang dilakukan oleh defendan-defendan pertama hingga kelima terhadap plaintif.

[19] Memandangkan bilik ketua pengawas dan bilik penolong ketua pengawas adalah sebagai wakil pihak pentadbiran khususnya, defendan keenam dan ketujuh harus bertanggungjawab akan apa yang berlaku di dalam bilik tersebut di antara jam 10.40 malam, 26 April 2015 sehingga 2 pagi, 27 April 2015.

[20] Oleh kerana kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima telah membuat pengakuan bersalah sewaktu dihadapkan ke Mahkamah Majistret, maka pengakuan bersalah tersebut adalah mengikat kesemua defendan-defendan pertama hingga kelima yang mana mereka telah mengaku mencederakan dan membuli plaintif pada tarikh dan masa kejadian. Oleh kerana tiada rayuan dibuat ke Mahkamah Tinggi akan keputusan tersebut, maka pengakuan bersalah defendan-defendan pertama hingga kelima adalah muktamad dan mengikat. Ini juga bermakna bahawa defendan-defendan pertama hingga kelima adalah bertanggungan di atas segala perbuatan yang telah dilakukan terhadap plaintif di bilik ketua pengawas dan penolong ketua pengawas tersebut.

[21] Anehnya pihak pengurusan sekolah (defendan keenam dan ketujuh) tidak memanggil ketua pengawas dan penolong ketua pengawas yang dikatakan ada bersama-sama di dalam bilik tersebut semasa defendan pertama, kedua, ketiga, keempat dan kelima memukul dan menyerang plaintif. Menurut plaintif, kedua-dua mereka ini turut ada bersama-sama semasa kejadian tersebut tetapi tidak pula melarang atau menghalang perbuatan kesemua defendan-defendan tersebut. Jikalau kedua-dua saksi ini dipanggil ke mahkamah untuk memberi keterangan, sudah tentulah mereka akan dapat menceritakan hal sebenarnya dan menyangkal apa-apa yang dikatakan oleh plaintif. Oleh itu, kegagalan defendan keenam dan ketujuh untuk memanggil dua saksi penting ini membolehkan mahkamah mengguna pakai "adverse inference" menurut s. 114(g) Akta Keterangan 1950.

[22] Walaupun pihak sekolah melalui keterangan SD13 (Rahmat bin Omar) ada mengakui bahawa beliau adalah warden yang bertugas pada malam tersebut, SD13 telah tidak memeriksa bilik ketua pengawas dan menganggap bahawa beliau tidak perlu memeriksa bilik ketua pengawas tersebut. Jikalau SD13 selaku warden yang bertugas pada malam tersebut telah menjalankan tugasnya dengan penuh tanggungjawab, sudah tentulah

beliau akan memeriksa kesemua dorm pelajar termasuk bilik ketua pengawas. Jika ini telah dilakukan, sudah tentulah kejadian buli tersebut akan diketahui dan plaintif sudah tentu tidak mengalami kecederaan tersebut.

[23] Keterangan SD14 dan SD16 juga bersetuju bahawa sebagai PKHEM, mereka adalah bertanggungjawab untuk menjaga hal ehwal keselamatan pelajar-pelajar sekolah dan juga di asrama. Sebagai pengetua dan pengerusi juga mereka bertanggungjawab ke atas segala kerja yang dilakukan oleh warden di sekolah tersebut.

[24] Daripada keterangan SD13, SD14 dan SD16 jelas bahawa defendan keenam dan defendan ketujuh mempunyai tugas bertanggungjawab atau mempunyai kewajipan penjagaan (duty of care) terhadap plaintif.

[25] Di dalam kes *Mohd Raihan Ibrahim & Anor v. The Government Of Malaysia & Ors* [1982] CLJ 150; [1982] CLJ (Rep) 232; [1980] 1 MLRA 10, di mana Mahkamah Persekutuan memutuskan antara lain:

> It is settled law that a school teacher is under a duty to exercise supervision over his pupils when they are in the school premises, either in the classroom or the playground. The degree of supervision depends on the circumstances of each case, such as the age of the pupils and what they are doing at the material time. If the teacher knows that the pupils are engaged in doing acts which are likely to cause injuries to one another, the teacher is under a duty to take steps to ensure the safety of the acts.

[26] Di dalam kes *Nurul Atikah Mustafa Kamal v. Nurazlina Suriani Zulkifly & Ors* [2019] 9 CLJ 395; [2019] MLRH 393, mahkamah memutuskan antara lain:

> [32] The 3rd defendant as the statutory body vested with responsibility to manage and administer the MRSM, including but not limited to the employment of teachers and selection of students and setting the rules and regulations governing the operations of the MRSM, would be vicariously liable for the breach of any duty of care owed by the teacher to the student. The 3rd defendant is also the employer of both the 1st and 2nd defendants. Hence, the 3rd defendant would be vicariously liable for injury caused to any third person arising from the acts or omissions of the 1st or 2nd defendants that were carried out during their normal course of duty. Thus, the breaches of duty of care by the 1st and 2nd defendants, who are respectively teacher and principal of the MRSM, and who are under the employment of the 3rd defendant, would clearly give rise to vicarious liability.

[27] Daripada nas-nas di atas, mahkamah memutuskan bahawa defendan kelapan selaku majikan dan prinsipal kepada defendan-defendan keenam dan ketujuh adalah bertanggungjawab ke atas hal ehwal pelajar di sekolah SESMA tersebut dan dengan itu defendan kelapan adalah bertanggungan secara 'vicarious' di atas perlanggaran kewajipan tersebut.

[28] Mahkamah juga memutuskan bahawa defendan kesembilan adalah bertanggungan secara 'vicarious' terhadap perbuatan dan tindakan defendan-defendan keenam, ketujuh dan kelapan ke atas kecederaan yang menimpa plaintif.

[29] Mahkamah juga merujuk kepada kes yang sama di mana mahkamah memutuskan antara lain:

> [34] I am, with respect, unable to accept both the arguments. Firstly, the plaintiff has identified the 4th defendant, ie the Minister of Defence, who is under the employment of the 5th defendant, the Government of Malaysia, as the tortfeasor. The Federal Court in *Kerajaan Malaysia & Ors v. Lay Kee Tee* [2008] 2 MLRA 735 held that:
>
> > ... on the proper construction of ss. 5 and 6 of Act 359, in any claim in tort against the Government, the officer of the Government who was responsible for the alleged tortious act must be made a party and his liability be established before the Government can be made liable vicariously as principal. It would be insufficient to merely identify the officer without joining the officer as a party because liability by evidence needs to be established. It is only upon a successful claim against the officer personally can a claim be laid against the Government.
>
> In the present case, I find that the tortfeasor, ie the officer of the Government responsible for the alleged tortious act, has been properly identified and named as party, and that person is the 4th defendant.

[30] Di dalam kes *Mek Eshah Jusoh v. Kerajaan Malaysia & Ors* [2017] 1 LNS 2314; [2017] MLRHU 1276, di mana mahkamah memutuskan antara lain:

> It has been established that the 5th defendant and the 6th defendant are polis bantuan employed by the 1st defendant at CCRC Kota Tinggi. Their job scope was to ensure the safety of the inmates and to look after their farewell. It is not disputed that the deceased had tried to escape from the centre but was arrested. It is also not disputed that the deceased was assaulted by the 5th defendant and the 6th defendant and several other polis bantuan in two places, one in the UPP and other in the Detox room which had caused the death of the deceased. The 5th defendant and the 6th defendant were charged with murder of the deceased in the criminal Court but were convicted of culpable homicide under s. 304(a) of the Penal Code.
>
> It is therefore clear that the 5th defendant and the 6th defendant are the tortfeasors who had assaulted the deceased and had caused his death. Hence the plaintiff could bring a suit against the Government of Malaysia (1st defendant) under s 6 of the GPA 1956 for the wrongful act committed by the 5th defendant and the 6th defendant. The 1st defendant will be vicariously liable for the wrongful acts of the 5th defendant and the 6th defendant if the plaintiff could prove that such wrongful acts were carried out by the 5th defendant and the 6th defendant in the course of their employment.

[31] Daripada nas-nas di atas, mahkamah ini mendapati dan memutuskan bahawa kesemua defendan-defendan khasnya defendan keenam hingga kelapan adalah bertanggungan ke atas kejadian yang berlaku terhadap plaintif dan dengan mengguna pakai peruntukan ss. 5 dan 6 Akta Prosiding Kerajaan 1956, defendan kesembilan adalah bertanggungan secara 'vicarious' terhadap plaintif.

Keputusan Mahkamah

[32] Setelah menimbang segala keterangan yang ada, mahkamah dengan ini mendapati dan memutuskan bahawa kesemua defendan-defendan adalah bertanggungan cuai terhadap plaintif dan dengan itu kesemua defendan-defendan adalah bertanggungan ke atas kerugian yang dialami oleh plaintif.

[33] Bagi isu kuantum, mahkamah telah merujuk kepada laporan kecederaan yang dikeluarkan oleh Hospital Sultanah Nur Zahirah, Kuala Terengganu, iaitu:

(i) right traumatif perforation of right tympanic membrane;

(ii) hearing loss at 500Hz, 1kHz, 2kHz, conductive type;

(iii) bilateral jaw pain;

(iv) tinnitus over right ear;

(v) trauma;

(vi) lebam di muka, kaki dan perut; dan

(vii) kecederaan-kecederaan lain.

[34] Setelah menimbangkan keterangan yang ada, mahkamah memberikan ganti rugi seperti berikut:

Ganti Rugi Khas:

(i) Kos laporan perubatan – RM807.50.

(ii) Laporan perubatan pakar – RM240

(iii) Laporan polis – RM6

(iv) Kos ulang alik ke hospital – RM1,000

(v) Kos guaman Tetuan Ramlan & Co – ditolak kerana resit hanya ID

(vi) Kos rawatan dan rundingan – RM464

(vii) Kos makanan berkhasiat (supplement) – RM2,116.70

Jumlah keseluruhan gantirugi khas – RM4,634.20

Ganti Rugi Am:

(i) Kecederaan di muka (rahang), kaki dan perut – RM20,000

(ii) Kecederaan di telinga kanan (hilang pendengaran) – RM50,000

(iii) Kos alat pendengaran (hearing aid) – RM252,000

(iv) Trauma dan tekanan perasaan – RM100,000

Jumlah keseluruhan gantirugi am – RM422,000

Gantirugi Teladan – RM120,000:

Mahkamah mengambil kira sekolah telah mengambil tindakan susulan dengan berjumpa dengan ibu bapa plaintif dan tindakan telah diambil terhadap defendan pertama hingga defendan kelima, di mana defendan pertama hingga defendan keempat telah digantung sekolah selama dua minggu dan defendan kelima telah ditukarkan sekolah.

Ganti Rugi Teruk: Tiada

[35] Mahkamah membenarkan faedah sebanyak 4% setahun bagi ganti rugi khas dari 26 April 2015 sehingga tarikh penghakiman dan seterusnya 8% setahun sehingga tarikh penyelesaian penuh. Faedah 5% bagi ganti rugi am dari tarikh pemfailan kes sehingga tarikh penyelesaian penuh.

[36] Mahkamah juga memerintahkan supaya defendan pertama hingga defendan kesembilan membayar kos kepada plaintif sebanyak RM10,000 setiap pihak.